

Иван Вазов
Моите песни

На горска чубрика и здравец весел
тез песни нови, знам, ще да миришат;
с планински дъх и лъх съм ги размесил,
затуй на диво и на прясно дишат.

В тях няма диря от отровни грижи,
ни спомен от тревоги недостойни:
пред планинските мислени са хижи,
при ека сладки на звънците пойни.

Да, има нотки в тях печални, скръбни;
но скръб в стихията световна влазя!
Тя дебне и в горите непрестъпни,
в небето, кат тамянен дъх, възлазя...

Фръкнете, песни мои, и пръснете
дъх свеж в душите болни ил корави,
на врагове, приятели кажете:
„Поклон, от планината много здраве!“

Юни 1890

КРАЙ

Източник: Словото

Набиране: Атанаска Христова, Пловдивски университет, септ. 1999

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4703>]